गोतमो राहूगणः। १-३ वैद्युतोऽिः शुद्धािमवी, ४-१२ अग्निः। १-३ त्रिष्टुप्,४-६ उष्णिक्, ७-१२ गायत्री गोतमो राहूगणः।

हिर्एयकेशो रर्जसो विसारेऽहिर्धुनिर्वातं इव ध्रजीमान्।

शुचिभ्राजा उषसो नवेदा यशस्वतीरपस्युवो न सत्याः॥ १.०७९.०१

हिरण्यकेशः- हिरण्यज्वालः। रजसः- उदकस्य चित्ताधारशक्तिप्रवाहस्येत्याध्यात्मिके। विसारे-सरणे सरणाय। अहिर्धुनिः- मेघानां जडप्रतीकानां कम्पयिता। वात इव- वायुरिव। ध्रजीमान्-गतिमान्। ध्रज गतौ। शुचिभ्राजाः- शुद्धदीप्तिः। उषसो नवेदाः- ज्ञानोदयदेवताया ज्ञाता। अयं शब्दो मेधाविनामसु पठितः। यशस्वतीः- कीर्तिमत्यः। अपस्युवः-उदकोपलक्षितजीवनशक्तिप्रवाहकामाः। सत्याः- सत्यात्मका भावनाः। न- इव। स्थितः॥१॥

आ ते सुपूर्णा अमिनन्तुँ एवैः कृष्णो नौनाव वृष्भो यदीदम्।

शिवाभिर्न स्मर्यमानाभिरागात्पतिन्ति मिर्हः स्तनयेन्त्यभ्रा॥ १.०७९.०२

ते- तव। सुपर्णाः- शोभनपतनाः शक्तयः धूमाः। आ- शास्त्रोक्तप्रकारेण हिवषोद्धृतेः। एवैः- स्वोद्गमनैः। अमिनन्त- मेघं बिभिदुः। मीज् हिंसायाम्। यदि- यदा। इदम्- एतत्कार्यं संपन्नं भवित तदा। कृष्णः- श्यामलवर्णो धूमेनाकृष्टः। वृषभः- वर्षको मेघः। नोनाव- ननाद। स्मयमानाभिर्न- स्मितसंपन्नाभिरिव। शिवाभिः- मङ्गळाभिरद्भिः। आगात्- पर्जन्य अगमत्। मिहः- उदकानि। पतन्ति। अभ्रा- मेघाः। स्तनयन्ति- गर्जन्ति॥२॥

यदीमृतस्य पर्यसा पियानो नयंत्रृतस्यं पृथिभी रजिष्ठैः।

अर्यमा मित्रो वर्रुणः परिज्मा त्वचं पृञ्चन्त्युपेरस्य योनौ॥ १.०७९.०३

यत्- यदा। ईम्- अयमग्निः। ऋतस्य- प्रकृतिनियतेः। पयसा- सारभूतेनोद्केन। पियानः- जगदाप्यायमानः। ऋतस्य- प्रकृतिनियतेः। रिजिष्ठैः- ऋजुतमैः। पिथिभिः- मार्गैः। नयन्- उपासकं नयन् भवित तदा। अर्यमा- औदार्यदेवता। मित्रः- स्नेहदेवता। वरुणः- ऋतदेवता। पिरज्मा- पिरतो गन्ता वायुः प्राणदेवता। उपरस्य- मेघस्य। योनौ- वृष्ट्युत्पाद्कस्थाने। त्वचम्- उद्काच्छाद्कम्। पृञ्जन्ति- स्वशक्तिभिः संयोज्योद्घाटयन्ति। आध्यात्मिके तु एता देवताः स्वशक्तीः मेघोपलक्षितजडेन संयोज्योद्घाटय उद्कोपलक्षितजीवाधारशक्तीः प्रवाहयन्ति॥३॥

अय्ने वार्जस्य गोर्मत ईशानः सहसो यहो। अस्मे धेहि जातवेदो मिह श्रवः॥ १.०७९.०४

अग्ने- सर्वभूतिहतरत्युद्भूतसङ्कल्प। वाजस्य- गतेः। गोमतः- चिद्रिश्मयुक्तस्य जडोपलिक्षितमेघस्य। ईशानः- ईशनशील इन्द्रभूत। सहसः- सहनशीलस्य। यहो- सूनो। जातवेदः- जातिवद्य। अस्मे- अस्मासु। मिह- महतीम्। श्रवः- चिदाकाशस्थगोचरां श्रुतिम्। धेहि- धारय॥४॥

स ईघानो वसुष्क्वित्प्रिरीळेन्यौ गिरा। रेवदस्मभ्यं पुर्वणीक दीदिहि॥ १.०७९.०५

सः। अग्निः। इधानः- दीप्तः। ञिइन्धी दीप्तौ। वसुः- निवासयिता। कविः- क्रान्तदर्शी। गिरा-मन्त्रेण। ईळेन्यः- स्तोतव्यः। पुर्वणीक- बहुमुख। अस्मभ्यम्- अस्माकम्। रेवत्-दानयोग्यधनम्। दीदिहि- उद्दीपय॥५॥

क्षुपो राजञ्चत त्मनाम्ने वस्तौरुतोषसः। स तिग्मजम्भ रक्षसौ दह प्रति॥ १.०७९.०६

उत- अपि च । राजन् । तिग्मजम्भ- तीक्ष्णमुख । अग्ने । वस्तोरुषसः- दिवारात्रम् । रक्षसः । त्मना-अध्यात्मवीर्येण । क्षपः- बाधस्व । प्रति- प्रत्येकम् । दह ॥६॥

अवां नो अग्न ऊतिभिर्गायुत्रस्य प्रभर्मणि। विश्वासु धीुषु वेन्द्य॥ १.०७९.०७

विश्वासु- सर्वासु । धीषु- धारणासु । वन्द्य- वन्दनीय । सर्वाणि ध्यानानि सर्वभूतिहतसङ्कल्पेनैव सफलानि भवन्ति । गायत्रस्य- गायन्तं त्रातुः साम्नः । प्रभर्मणि- प्रभरणे । ऊतिभिः- रक्षाशक्तिभिः । नः- अस्मान् । अव- रक्ष ॥७॥

आ नौ अम्ने र्यिं भेर सत्रासाहं वरेण्यम्। विश्वासु पृत्सु दुष्टरम्॥ १.०७९.०८

नः- अस्माकम्। अग्ने। सत्रासाहम्- युगपदेव सहनशीलम्। वरेण्यम्- वरणीयम्। विश्वासु-सर्वेषु। पृत्सु- वृष्ट्यावारकैर्जीनेतयुद्धेषु। दुष्टरम्- तर्तुं जेतुं वा अशक्यम्। रियम्- बलाख्यधनम्। आ भर ॥८॥

आ नो अग्ने सुचेतुना रियं विश्वायुपोषसम्। मार्डीकं धेहि जीवसे॥ १.०७९.०९

अग्ने। नः- अस्मभ्यम्। विश्वायुपोषसम्- सर्वेषामायुषां पोषकम्। मार्डीकम्- आनन्दमयम्। रियम्- धनम्। सुचेतुना- शोभनज्ञानेन। चिति संज्ञाने। जीवसे- उज्जीवनाय। आ-समन्ताच्छास्त्रमर्याद्या वा। धेहि- धारय॥९॥

प्र पूतास्तिग्मशौचिषे वाचौ गोतमाम्रयै। भरस्व सुम्नयुर्गिरः॥ १.०७९.१०

सुम्रुयुः- सुखेच्छुः सन्। गोतम- अतिशयेन चिद्रिश्मयुक्तोपासक। अग्नये- सर्वभूतिहतकतवे। तिग्मशोचिषे- तीक्ष्णदीप्तियुक्ताय। पूताः- पवित्राः। वाचः- ऋचः। गिरः- सामानि। प्र भरस्व- प्रकर्षेण संपादय॥१०॥

यो नौ अग्नेऽभिदासत्यन्ति दूरे पदीष्ट सः। अस्माक्मिद्वृधे भव॥ १.०७९.११

अग्ने। यः। नः- अस्मान्। अन्ति- अन्तिकात्। दूरे- दूराद्वा। अभिदासित- उपक्षपयित। सः। पदीष्ट- पततु। अस्माकम्- नः। वृधे- वर्धनाय। इत्- एव। भव॥११॥

सहस्राक्षो विचर्षणिर्मी रक्षांसि संघति। होतां गृणीत उक्थः॥ १.०७९.१२

सहस्राक्षः- सर्वदर्शकः। विचर्षणिः- विवेकी। अग्निः। रक्षांसि। सेधति- निषेधति। होता-देवाह्वाताचार्यः। उक्थ्यः- स्तुत्यः। गृणीते- देवानस्मदर्थं स्तौति॥१२॥